

1525. primis Octobris

Andreas Cricius episcopus Premislensis,
Petro Tomicio episcopo Cracoviensi
si regni Poloniae vicancellario.

96

Reverendissime in Christo pater et domine,
domine mi colendissime. Reddita sunt
michi hac nocte preterita litere vestre dominationis
reverendissime, unã cum his literis domini Brodenici,
quæ me magna solitudine affecerunt, ita ut hæc è vestigio
ad illam scribere sim coactus. Quanta sint illius
menta erga maiestatem regiam, quanta erga nos
fides et propensio, vestra dominatio reverendissima
non ignorat. Is nunc opem nostram implorat,
nunc occasio est et maiestati regie et nobis,
promissis satisfacere, et illum nobis hoc beneficio
obstringere. Res fortasse videtur iam neglecta,
ut aut ille hætenus, aut aliquis alter prævaluit,
tamen præstandum esset officium in omnem eventum,
erga hominem merentissimum. Reliqui ego apud
vestram dominationem reverendissimam eius
iuram, rogaviq; uti eius literas quasunque
semper aperiret, cum illi videatur et ad
maiestatem regiam, et ad vestram dominationem
reverendissimam scribere, cum ad me scribat.
Nescio autem quare has illius literas
clausas mihi miserit, in quibus cum

infra

1821
cifra caream, nescio quid scribat, hoc unum
tamen conicio, illum agere de officio, ad quod
nemo illo est dignior et nobis utilior. For-
tasse id fit instinctu domini archiepiscopi,
qui hunc morem habet, ut quotiescunque
vel regina vel communitas, eius conatum im-
pedit, suggerat auxilium nostrum imploran-
dum. Non potui me continere quin è vesti-
gio scriberem hæc literarum exempla, et
mitterem vestra dominationi reverendissime
per hunc oblatum nuntium, cui supplico
impensè efficere dignetur, ut sacra mai-
estas regia cum ipsis literis nuntium
suum mitteret, nam eiusmodi officium
illinc etiam pro reverendissima dominatio-
ne vestra olim fuit præstitum, et etiam-
num pro multis præstatum. Ita manus
manu lavanda est. Si autem id efficere
non posset, literas saltem expedire velit,
quas vel meis impensis noster dominus
Carolus Bononiensis ad illum mittet, quæ
reverendissima dominatio vestra accessit ad
se iubeat, eique cifram interpretandam de-
mandet, habet enim illam satis cogni-
tam, ne ipsa tantum laboris subeat. Hoc
etiam atque etiam vestram dominationem
reverendissimam rogo, et supplico. Pudet ei-
nim me, cum ille nobis tam ea animo
serviat, et in nobis multum confidat, non
adesse nos illi cum res exigit. Litera

fient

fient haud dubie non ingrato domino archiepiscopo, sive iam dignitati et quieti suae consulere instituit, sive adhuc his fumis involutus teneatur.

Terruit me nimium vestra dominatio reverendissima, quod ad festum sancti Martini habenda sit conventio, et eo magis quod se resire scribat, quo in loco statuetur, et hic fama est constans Torunij futurum. Confeui enim equos meos continuis per diacasim meam itineribus. Considerans autem tempus iam esse valde angustum ad scribendas et dimittendas per regnum tot literas conuenticuales, scripsi mox acceptis literis vestrae dominationis reverendissimae, et non expectato illius nuntio quem se missurum scribit, per hunc qui mihi tunc obtigit mittendas curavi, ne quae esset negligentia, quae semper officialibus impingi solet. Non visum est etiam ipsas literas prolixis verbis, praesertim eandem cantilenam canendo, extendere, unde nihil aliud commodi, nisi labor inanis notatorum, et mora longior provenire solet. Facilis erit factio, si quid necessarium videbitur. Reliquum quod erit scribendum, mittam citra moram per nuntium reverendissimae dominationis vestrae.

Constitueram hodie hinc versus Briozow

solvere

soluere, sed rogor ad diem Luna subi:
stere, quod dominus Tamoviensis ad me
huc inuisendum veniat. Me vestra domi:
nationi reverendissima humiliter commen:
do. Ex Radimno Sabbato post festum
sancti Francis, anno Domini millesi:
mo quingentesimo vigesimo quinto.